

FI Dnr 13-2866

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 787 80 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Ändringar i regler om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Sammanfattning

Finansinspektionen beslutar om ändringar i föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2008:25) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Finansinspektionen anpassar upplysningskraven för löptidsanalyser till IFRS-regelverket genom förtydligandet att analyserna ska baseras på avtalade odiskonterade kassaflöden istället för redovisade (diskonterade) värden och att upplysningarna om löptider för tillgångar och skulder ska lämnas samlat i en not.

Dessutom förtydligas vilka upplysningar som ska lämnas för koncerner, hänvisningar uppdateras och vissa andra redaktionella ändringar görs.

Ändringarna förväntas inte i någon större utsträckning påverka institutens system eller innebära betydande kostnader för instituten.

Ändringarna träder i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på årsbokslut, årsredovisningar, koncernredovisningar och delårsrapporter som upprättas för räkenskapsår som påbörjas den 1 januari 2014 eller senare.

De nya upplysningskraven för löptidsanalyser får tillämpas för räkenskapsår som inletts under 2013.

Innehåll

1	Utgångspunkter	3
1.1	Målet med regleringen	3
1.2	Tidpunkt för ikraftträdande	3
1.3	Nuvarande och kommande regelverk	3
1.4	Regleringsalternativ	5
1.5	Rättsliga förutsättningar	6
1.6	Ärendets beredning	6
2.	Motivering och överväganden	6
2.1	Upplysning av löptider för tillgångar och skulder	7
2.2	Koncernredovisning	8
2.3	Delårsrapport	9
2.4	Upplysningar i delårsrapporten	9
2.5	Övriga ändringar	11
3	Förslagens konsekvenser	11
3.1	Konsekvenser för instituten	12
3.2	Konsekvenser för samhället och konsumenterna	12
3.3	Konsekvenser för Finansinspektionen	13

1 Utgångspunkter

1.1 Målet med regleringen

En tillförlitlig och enhetlig extern redovisning är av stor betydelse för Finansinspektionens arbete med att främja väl fungerande marknader, finansiell stabilitet och ett gott konsumentskydd.

För att uppnå en hög och enhetlig standard i institutens¹ externa redovisning krävs det att Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2008:25) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (nedan redovisningsföreskrifterna) är tydliga och ändamålsenliga. En del i detta arbete är att anpassa redovisningsföreskrifterna till ändrade lagar, redovisningsstandarder och rekommendationer på området. Avsikten är att ändringarna ska bidra till att reglerna blir mer ändamålsenliga och enklare att följa för företagen.

1.2 Tidpunkt för ikraftträdande

Ändringarna i redovisningsföreskrifterna träder i kraft den 1 januari 2014 och tillämpas på årsbokslut, årsredovisningar, koncernredovisningar och delårsrapporter som upprättas för räkenskapsår som påbörjas den 1 januari 2014 eller senare.

De ändrade reglerna i 5 kap. 4 § redovisningsföreskrifterna får tillämpas på årsbokslut, årsredovisningar och koncernredovisningar som inlets under 2013, samt i delårsrapporter som upprättas för en del av ett sådant räkenskapsår.

1.3 Nuvarande och kommande regelverk

Institut ska upprätta och offentliggöra årsredovisningar, koncernredovisningar och delårsrapporter enligt lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (ÅRKL).

Det är Finansinspektionen som enligt 8 kap. 1 § bokföringslagen (1999:1078) ansvarar för att utveckla god redovisningssed för instituten i den utsträckning det är påkallat med hänsyn till deras särart. Detta regleras närmare i redovisningsföreskrifterna. De ändrades senast i februari i år genom ändringsföreskrifterna FFFS 2013:2, vilka tillämpas på årsbokslut, årsredovisningar och koncernredovisningar som upprättats för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2013 eller senare.

¹ Begreppet ”institut” definieras enligt 1 kap. 2 § FFFS 2008:25, om inte något annat anges, som a) kreditinstitut och värdepappersbolag b) finansiella holdingföretag när dessa tillämpar reglerna om koncernredovisning, och c) filialer när dessa tillämpar reglerna om årsredovisning eller årsbokslut.

1.3.1 Nuvarande regelverk

Koncernredovisning

Institut ska när de upprättar sina koncernredovisningar tillämpa *International Financial Reporting Standards*, nedan IFRS-regelverket, såsom det har antagits av EU. Institutet ska även tillämpa de rekommendationer och uttalanden från Rådet för finansiell rapportering (Rådet) för koncernredovisning som kompletterar IFRS-regelverket. Dessa kompletteringar avser bland annat krav på de upplysningar som instituten enligt ÅRKL ska lämna i koncernredovisningarna, och som saknar motsvarighet i IFRS-regelverket.

Vidare finns det i 7 kap. redovisningsföreskrifterna bestämmelser som institut ska tillämpa i sina koncernredovisningar.

Årsredovisning i juridisk person

Redovisning för juridiska personer ska upprättas enligt årsredovisningslagarna, det vill säga ÅRKL och årsredovisningslagen (1995:1554), ÅRL. Denna lagstiftning är till sin karaktär en ramlagstiftning. Lagarna kompletteras av rekommendationer och uttalanden från normgivande organ samt redovisningspraxis. Rådet utformar rekommendationer och uttalanden för juridiska personer med värdepapper noterade på en reglerad marknad i Sverige, med utgångspunkt från det IFRS-regelverk som EU har antagit.

När en enskild juridisk person som är ett institut upprättar sin egen redovisning ska det tillämpa så kallad lagbegränsad IFRS. Det innebär att institutet följer det av EU godkända IFRS-regelverket så långt som det är möjligt med hänsyn till lagar och andra författningar eller redovisningsföreskrifterna. I föreskrifterna anges det även att Rådets rekommendation RFR 2 *Redovisning för juridiska personer* får tillämpas i den utsträckning detta är förenligt med lag, andra författningar och redovisningsföreskrifterna.

Att Finansinspektionen i redovisningsföreskrifterna anger undantag från och tillägg till IFRS-regelverket och Rådets rekommendationer och uttalanden kan motiveras dels av att det finns specifika lagar för instituten, dels av annan hänsyn som baseras på institutens särart. Sådan hänsyn kan exempelvis ha sin grund i kapitaltäckningsregler, speciella rörelse regler, skilda skatteregler samt vissa lättnadsregler för mindre företag.

1.3.2 Kommande regelverk på redovisningsområdet

International Accounting Standards Board (IASB²) och Rådet uppdaterar kontinuerligt sina redovisningsregler. Redovisningsföreskrifterna hänvisar till et vid varje tidpunkt gällande IFRS-regelverket som EU har antagit och de vid varje tidpunkt gällande rekommendationerna och uttalandena från Rådet. Därför behöver Finansinspektionen också i tillämpliga fall anpassa redovisningsföreskrifterna till regler som ändrats på området.

² IASB ansvarar för IFRS-regelverket, dvs. International Accounting Standards (IAS), International Financial Reporting Standards (IFRS) samt tolkningar från Standing Interpretations Committee (SIC) och tolkningar från IFRS Interpretations Committee (IFRIC).

EU har antagit nedanstående redovisningsstandards som har publicerats av IASB. Enligt EU ska dessa standarder tillämpas för räkenskapsår som inleds den 1 januari 2014 eller senare.

- IFRS 10 Koncernredovisning
- IFRS 11 Samarbetsarrangemang
- IFRS 12 Upplysningar om andelar i andra företag
- IAS 27 Separata finansiella rapporter
- IAS 28 Innehav i intresseföretag och joint ventures

Sedan den 1 januari 2013 har det inte gjorts några ändringar i redovisningslagarna ÅRKL och ÅRL eller i Rådets rekommendationer (RFR 1, RFR 2) som påverkar redovisningsföreskrifterna.

1.3.3 Nya EU-regler om kapitaltäckning

De förändringar av kapitaltäckningsreglerna som EU tidigare i år har beslutat om³, kommer även påverka redovisningsföreskrifterna. Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2007:5) om offentliggörande av information om kapitaltäckning och riskhantering kommer att upphävas samtidigt som det nya regelverket om kapitaltäckning genomförs i svensk rätt under 2014. Redovisningsföreskrifterna kommer i samband med detta behöva omarbetas och anpassas till den nya regleringen.

Redovisningsföreskrifterna hänvisar till föreskrifterna om offentliggörande i fråga om vilken information som instituten ska lämna om kapitaltäckningsanalysen i årsredovisningar och delårsrapporter (6 kap. 3 och 4 §§ och 8 kap. 4 § andra stycket). Finansinspektionen kommer att ta hand om de ändringar som behöver göras i samband med att det nya kapitaltäckningsregelverket genomförs.

1.4 Regleringsalternativ

Syftet med redovisningsföreskrifterna är som tidigare nämnts att säkerställa att instituten håller en hög och enhetlig standard i sin externa redovisning. Finansinspektionen ser inte några alternativ till reglering för att nå detta syfte och väljer därför att besluta om ändringar i redovisningsföreskrifterna.

Ändringarna utgörs främst av uppdateringar och förtydliganden av de nuvarande reglerna. Att anpassa dessa till ändringar i redovisningsregelverken är nödvändigt eftersom redovisningsföreskrifterna vid varje tidpunkt hänvisar till gällande standarder samt rekommendationer och uttalanden från IASB respektive Rådet. Finansinspektionen har också fått frågor från instituten om

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (CRR), samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (CRD 4).

vissa bestämmelser i föreskrifterna som man ansett vara otydliga och lämnat utrymme för tolkningar. Avsikten med ändringarna är därför också att förtydliga dessa bestämmelser, så att det ska bli enklare för instituten att tillämpa reglerna.

1.5 Rättsliga förutsättningar

Finansinspektionen får utfärda föreskrifter om kreditinstituts och värdepappersbolags löpande bokföring, årsbokslut, delårsrapporter, årsredovisning och koncernredovisning enligt 4–8 §§ förordningen (1995:1600) om årsredovisning i kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag. Finansinspektionen har även bemyndigande enligt 19 b § förordningen (1992:308) om utländska filialer m.m., att utfärda föreskrifter om omfattningen av och innehållet i den redovisning som utländska filialer lämnar för verksamheten.

1.6 Ärendets beredning

Finansinspektionen har valt att inte använda någon extern referensgrupp med representanter från de berörda instituten. Anledningen är att ändringarna som tidigare nämnts främst består av uppdateringar, förtydliganden och redaktionella ändringar och att det därför inte är motiverat.

Däremot har Finansinspektionen för att nå målet om en hög och enhetlig standard i institutens externa redovisning, utgått från frågor om redovisningsföreskrifterna som kommit in till myndigheten från berörda institut.

Den 1 juli 2013 remitterade Finansinspektionen ett förslag till ändringar i föreskrifterna. Remissförslaget finns tillgängligt på Finansinspektionens webbplats⁴.

Förslaget skickades till 21 företag, organisationer, och myndigheter. Av dessa har 15 svarat på remissen.

Finansinspektionen har efter remitteringen bearbetat föreskriftsförslaget och i detta arbete beaktat remissinstansernas synpunkter. De mest väsentliga synpunkterna redovisas och bemöts på det sätt som framgår under respektive avsnitt. Föreskrifterna har även bearbetats redaktionellt.

2. Motivering och överväganden

Finansinspektionen redogör nedan för ändringarna i förhållande till de nuvarande redovisningsföreskrifterna och andra redovisningsregler, samt de överväganden och motiveringar som gjorts.

⁴ [http://www.fi.se/Regler/FI:s författningar/Förslag nya FFFS](http://www.fi.se/Regler/FI:s_författningar/Förslag_nya_FFFS).

2.1 Upplysning av löptider för tillgångar och skulder

Finansinspektionens ställningstagande:

Ändringarna i 5 kap. 4 § redovisningsföreskrifterna innebär att löptidsanalysen ska baseras på avtalade odiskonterade kassaflöden i stället för redovisade (diskonterade) värden.

Finansinspektionen föreskriver även att upplysningarna om löptider för tillgångar och skulder ska lämnas samlat i en not.

Reglerna får tillämpas på årsbokslut, årsredovisningar, koncernredovisningar och delårsrapport som inletts under 2013 och i delårsrapporter som upprättas för en del av ett sådant räkenskapsår.

Remisspromemorian:

Innehöll samma förslag i sak. De slutliga föreskrifterna har dock kompletterats på så sätt att regeländringen får tillämpas redan för räkenskapsår som inletts under 2013.

Remissinstanserna:

Finansbolagens förening anser att en tidigare tillämpning av reglerna bör övervägas, eftersom den nya regeln innebär en förenkling för företagen att upprätta upplysningar i årsredovisningen.

Finansinspektionens skäl:

Den ändrade bestämmelsen innebär att upplysningskraven i fråga om likviditetsrisker i en juridisk person anpassas till motsvarande upplysningskrav i IFRS 7 Finansiella instrument: upplysningar.

Upplysningskraven i redovisningsföreskrifterna baseras på rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (bankdirektivet) som endast anger att belopp för angivna poster ska lämnas i en löptidsanalys.

Innan ändringen av redovisningsföreskrifterna, det vill säga enligt nuvarande föreskrifter, ska löptidsanalysen innehålla redovisade värden, medan IFRS 7 anger att avtalade odiskonterade kassaflöden ska presenteras. Det innebär att en juridisk person ska lämna uppgift både om diskonterade (redovisade värden) enligt Finansinspektionens redovisningsföreskrifter, och odiskonterade kassaflöden enligt IFRS 7.

Den nya lydelsen innebär att de upplysningskrav som anges i redovisningsföreskrifterna blir förenliga med de krav som framgår av IFRS och att instituten därför inte behöver lämna dubbel information om löptider.

Notera att upplysningskraven i redovisningsföreskrifterna baserade på bankdirektivet, och IFRS 7 skiljer sig åt i en del andra avseenden, och att instituten ska följa båda regelverken. Genom ändringsföreskrifterna bedömer emellertid Finansinspektionen att upplysningskraven i

redovisningsföreskrifterna och i IFRS 7 kan uppfyllas genom att instituten lämnar en samlad löptidsanalys.

Finansinspektionen anser att upplysningarna om löptider ska lämnas i en gemensam not för att underlätta bedömningen av institutens samlade likviditetsrisk i de finansiella rapporterna.

Med beaktande av synpunkterna från *Finansbolagens Förening* har Finansinspektionen gjort det möjligt för instituten att tillämpa den ändrade bestämmelsen redan för räkenskapsår som inletts under 2013.

2.2 Koncernredovisning

Finansinspektionens ställningstagande:

Finansinspektionen förtydligar vilka tilläggsupplysningar som ska lämnas i koncernredovisningen enligt 7 kap. 2 § redovisningsföreskrifterna.

Bestämmelsen i 7 kap. 3 § tas bort, eftersom innebörden ersatts av den nya formuleringen i 7 kap. 2 §.

Remisspromemorian:

Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna:

Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl:

Finansinspektionen har fått frågor om hur 7 kap. 3 § redovisningsföreskrifterna ska tolkas. Paragrafen innehåller närmare preciseringar kring de tilläggsupplysningar som ska lämnas för koncerner.

I 7 kap. 3 § anges att de upplysningar som ett moderföretag enligt 7 kap. 2 § andra stycket ska lämna i fråga om vissa angivna poster i balans- och resultaträkningen, ska lämnas för koncernens motsvarande tillgångar eller skulder respektive intäkter eller kostnader. Dessa tillgångar, skulder, intäkter och kostnader kan utgöra andra poster i koncernredovisningen än i moderföretagets redovisning för den enskilda juridiska personen. Dessutom anges i 7 kap. 3 § att femårsöversikten som avser koncernen ska upprättas med tillämpning av koncernens redovisningsprinciper.

Ändringen i 7 kap. 2 §, vilken möjliggjorde borttagandet av 7 kap 3 §, syftar till att förtydliga och innebär inte någon ändring i sak.

2.3 Delårsrapport

Finansinspektionens ställningstagande:

Finansinspektionen tar bort de allmänna råden till 8 kap. 5 § redovisningsföreskrifterna, om vilka regler som ska tillämpas i delårsrapporten för koncernen.

Remisspromemorian:

Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna:

Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl:

De allmänna råden anger att Kompletterande redovisningsregler för koncerner (RFR1) och Uttalande från rådet för finansiell rapportering (UFR) bör tillämpas när delårsrapporten upprättas. Detta regleras redan i både Finansinspektionens redovisningsföreskrifter och lag. Bestämmelsen innebär att ett institut bör tillämpa samma principer för redovisning och värdering vid upprättande av delårsrapporten som när årsredovisningen upprättas.

Att ett institut bör tillämpa RFR 1 framgår redan av de allmänna råden till 7 kap. 2 § redovisningsföreskrifterna och det framgår av 4 kap. 5 och 6 §§ föreskrifterna vilka UFR som ett institut ska tillämpa.

Bestämmelsens innebörd framgår även av ÅRL 9 kap. 3 § (jfr 9 kap. 3 § ÅRKL). Sammantaget anser Finansinspektionen att de allmänna råden inte behövs och att de därför tas bort.

2.4 Upplysningar i delårsrapporten

Finansinspektionens ställningstagande:

Finansinspektionen förtydligar i 8 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna vilka upplysningar som ska lämnas i delårsrapporten för noterade institut och de institut som inte är noterade.

Remisspromemorian:

Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna:

FAR noterar att den nya lydelsen i 8 kap 1 § första stycket redovisningsföreskrifterna kommer att ändras från att gälla noterade institut, som inte omfattas av en koncernredovisning, till noterade institut som inte upprättar en koncernredovisning.

Ett noterat institut kan i vissa fall omfattas av en koncernredovisning utan att institutet upprättar en sådan. Det kan enligt *FAR* vara fallet om institutet självt är ett dotterföretag och uppfyller samtliga kriterier för att i enlighet med 7 kap 5 § ÅRKL inte behöva upprätta en koncernredovisning.

FAR konstaterar att för ett sådant institut innebär den föreslagna ändringen en ändring i sak.

FAR föreslår i sitt remissvar att bestämmelsen omformuleras så att det blir tydligt dels vad som gäller för de institut som inte upprättar koncernredovisning på grund av att de saknar dotterföretag eller att dotterföretagen är av ringa betydelse, dels vad som gäller för de institut som inte upprättar koncernredovisning på grund av att de omfattas av en överordnad koncernredovisning där de ingår som dotterföretag.

Finansinspektionens skäl:

Det har till Finansinspektionen kommit in frågor från instituten som visar att det finns behov av att förtydliga vilka institut som ska lämna vilka upplysningar i delårsrapporten enligt 8 kap. 1 § redovisningsföreskrifterna.

Enligt frågeställarna är den nuvarande lydelsen otydlig i fråga om huruvida ett noterat företag som omfattas av en överordnad koncernredovisning, men inte upprättar någon egen koncernredovisning, ska lämna upplysning enligt IAS 34. Med Finansinspektionens ändring blir det tydligt att företaget ska lämna sådan information. Detta har även tidigare varit Finansinspektionens avsikt, även om det inte tydligt framgått av bestämmelsens lydelse.

Ett noterat institut ska upprätta koncernredovisning, även om den omfattas av en överordnad koncernredovisning. Enda undantaget för ett noterat institut att upprätta koncernredovisning är om moderföretaget saknar dotterföretag eller dotterföretagen är av ringa betydelse med hänsyn till kraven på rättvisande bild (se 7 kap 2 § fjärde stycket 2 ÅRL). Mot denna bakgrund bedömer Finansinspektionen, till skillnad från vad FAR anför, att en omformulering av den remitterade bestämmelsen så att den förtydligar reglerna för institut som inte upprättar koncernredovisning på grund av att de omfattas av en överordnad koncernredovisning där de ingår som dotterföretag, saknar betydelse.

Finansinspektionen ändrar således den nuvarande lydelsen så att det tydligare framgår att de institut som avses i 8 kap. 1 § första stycket är noterade institut som saknar dotterföretag, eller inte upprättar koncernredovisning på grund av att samtliga dotterföretag är av ringa betydelse enligt 7 kap. 6 a § ÅRKL.

I andra stycket förtydligas att upplysningskraven avser delårsrapport som upprättas för juridisk person.

2.5 Övriga ändringar

Finansinspektionens ställningstagande:

Finansinspektionen genomför följande ändringar för att öka föreskrifternas tydlighet:

- Hänvisningarna till olika redovisningsstandarder i 2 kap. 2 § redovisningsföreskrifterna ändras, samtidigt som lydelsen förtydligats.
- De allmänna råden som är kopplade till bestämmelserna i 8 och 9 §§ i bilaga 1 redovisningsföreskrifterna tas bort.

Remisspromemorian:

Innehöll samma förslag.

Remissinstanserna:

Hade inga synpunkter.

Finansinspektionens skäl:

Hänvisningarna i 2 kap. 2 § redovisningsföreskrifterna ändras eftersom äldre standarder har ersatts av nya.

Även de tidigare allmänna råden till 8 § i bilaga 1 redovisningsföreskrifterna behövde uppdateras i detta avseende. Istället för att uppdatera de allmänna råden omformuleras 8 § redovisningsföreskrifterna så att de allmänna råden kan strykas. Genom ändringarna blir det tydligare att derivat på aktier och andelar i intresseföretag ska redovisas i samma post som aktier och andelar i intresseföretag.

Ändringen av 9 § i bilaga 1 redovisningsföreskrifterna och borttagandet av de allmänna råden som är kopplade till bestämmelsen är på motsvarande sätt ett förtydligande av att derivat på aktier och andelar i koncernföretag ska redovisas i samma post som aktier och andelar i koncernföretag.

3 Förslagets konsekvenser

Syftet med redovisningsföreskrifterna är som tidigare angetts att säkerställa att instituten håller en hög och enhetlig standard i sin externa redovisning. Eftersom ändringarna främst innebär att reglerna uppdateras och förtydligas, förväntas detta bidra till att föreskrifterna blir mer ändamålsenliga regler och enklare att förstå. Detta leder till minskade kostnader för instituten. Nedan följer en beskrivning av ändringsföreskrifternas konsekvenser.

3.1 Konsekvenser för instituten

3.1.1 Berörda företag

Ändringarna berör de företag som omfattas av redovisningsföreskrifterna, det vill säga samtliga kreditinstitut och värdepappersbolag samt vissa finansiella holdingföretag och vissa filialer till utländska kreditinstitut och värdepappersbolag.

För närvarande finns i Sverige knappt 150 kreditinstitut (banker och kreditmarknadsföretag), närmare 140 värdepappersbolag, drygt 50 finansiella företagsgrupper och knappt 70 filialer till utländska kreditinstitut och värdepappersbolag.

3.1.2 Kostnader för instituten

Eftersom Finansinspektionen förtydligar och ändrar i de delar av redovisningsföreskrifterna som kreditinstitut och värdepappersbolagen ställer frågor om, bör ändringarna bidra till mer användbara föreskrifter. Ändringarna innebär oftast ingen ändring i sak utan avser att underlätta för instituten, exempelvis genom att tydliggöra vilken information som ska lämnas.

Några av regeländringarna kommer att minska den administrativa bördan för instituten och därmed även deras löpande administrativa kostnader. Beslutet att upphäva kravet på att institut ska upplysa om löptider för både diskonterade och odiskonterade värden för vissa tillgångar och skulder i balansräkningen innebär att instituten inte behöver ta fram dubbel information avseende löptidsanalyser, vilket underlättar för instituten.

Ändringarna i övrigt ska inte heller medföra några materiella eller finansiella kostnader för de berörda instituten.

3.1.3 Konsekvenser för små institut, konkurrensen och marknaden

De beslutade ändringarna bedöms inte medföra större konsekvenser för små institut jämfört med större institut. Förtydliganden och uppdateringar i regelverket gynnar samtliga företag. Ändringarna bedöms inte påverka konkurrensen mellan de berörda instituten och medför inte heller att inträdeshindren höjs för andra institut som vill komma in på marknaden. Bedömningen är således att de ändrade föreskrifterna inte kommer att påverka konkurrensförhållandena på marknaden.

3.2 Konsekvenser för samhället och konsumenterna

Finansinspektionen bedömer att ändringarna kommer att bidra till att reglerna blir tydligare och mer ändamålsenliga, vilket är till nytta både för samhället och konsumenterna.

En tillförlitlig och enhetlig extern redovisning är av stor betydelse för både berörda institut och för Finansinspektionens arbete med att främja väl fungerande marknader, finansiell stabilitet och ett gott konsumentskydd. För att

uppnå en hög och enhetlig standard i institutens externa redovisning är det nödvändigt med tydliga och ändamålsenliga redovisningsföreskrifter, vilket alltså regeländringarna förväntas bidra till.

Detta gagnar investerare och andra intressenter som vill ha tydlig och meningsfull information om de finansiella företagens verksamhet. Välinformerade investerare fattar välgrundade beslut, vilket bidrar till att samhällets resurser investeras där de används mest effektivt och produktivt. Att redovisningsföreskrifterna är tydliga och ändamålsenliga är därmed till nytta även för samhället i stort.

3.3 Konsekvenser för Finansinspektionen

Ändringarna medför inte att behovet av resurser ökar för Finansinspektionen. Tvärtom, de föreslagna ändringarna bidrar till att redovisningsföreskrifterna blir tydligare, mer ändamålsenliga och uppdaterade. Det bör minska risken för missförstånd och därmed även att företagen ställer färre frågor till Finansinspektionen om hur de ska tolka regelverket.